

gerne sende denne Udtalelse tilbage til det ærede Medlem og til dem, der stille sig som han ved at sige: Det er Dem, der ved Deres ensidige Optræden true med at gøre den Fortræd, som De synes at ville give os andre Skyld for.

N. Neergaard: Jeg skal kun til det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) gøre den korte Bemærkning, at det ærede Medlem ved jo meget vel, at fra min Side er Standpunktet netop det at forhandle og afgøre hver enkelt Toldsats efter dens Natur. Her er ikke Tale om doktrinære Standpunkter, der ere indtagne, hverken af mig eller af Finansministeren eller Fler-tallet i dette Ting. Det ærede Medlem vil bedst se det deraf, at paa forskellige Punkter, hvor praktiske Forhold tale derfor, er der jo foreslaaet Forhøjelser af Finansministeren. Det ærede Medlem vil ogsaa vide, at jeg i Fjor var med til at foreslaa visse Forhøjelser, f. Eks. med Hensyn til Metalindustrien, vedrørende Jerntraad, og paa andre Punkter, hvor det viste sig, at der var praktiske Grunde, som afgørende talte derfor, og hvor man var gaaet ud fra mindre rigtige Forudsætninger.

Det ærede Medlem er et Par Gange med en vis Forkærlighed kommen tilbage til mit „matematisk“ Standpunkt, og han bygger det paa min Udtalelse om, at vi ikke kunne mødes paa Halvvejen. Jeg er bange for, at det ærede Medlem hører til de Politikere, der mene, at Verden blev skabt paa den Dag, de indtraadte i det politiske Liv. Det ærede Medlem har flere Gange, forekommer det mig, været tilbøjelig til at tage det Standpunkt for Toldspørgsmaalets Vedkommende ganske at slaa en Streg over alt, hvad der er foregaaet, før han er begyndt at deltage i Tolddebatten. Der er imidlertid foregaaet adskilligt paa det Omraade. Det, jeg har villet pege paa ved min Bemærkning om at mødes paa Halvvejen, er, at det Forslag, vi have oversendt til Landstinget, var et Kompromisforslag, hvorimod det Forslag, som Landstinget har sendt ned til os, er et Udtryk for Højremindretallets Ønske i denne Sag.

Fraenkel: Der er ingen Bebrejdelse, der vilde kunne træffe mig daarligere end den, at jeg skulde mene, at Verden er skabt først, da jeg traadte ind i det politiske Liv, thi jeg har fra den allerførste Dag af — og jeg tror, at den højtærede Minister dog maaske nu, da vi staa ved

Afslutningen af Forhandlingerne, vil give mig nogen Ret deri — sagt, at det Forslag, som blev forelagt fra første Færd af af Ministeren, var et, fra hvilket man kunde forhandle sig frem, og jeg er i sin Tid traadt ind i Udvalget med den bedste Villie af Verden til netop ikke at betragte Verden som skabt nu fra dette Øjeblik, men til at arbejde paa den Toldverdens Skabelse, som vi skulde søge at faa i Stand. Det er tværtimod netop det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), der gennem sin Ledelse har gjort det fuldstændig umuligt at udvikle noget — han har netop ikke villet skabe det.

Hvad angaar det enkelte Eksempel paa det ærede Medlems Villighed, som han fremdrog, nemlig Jerntraaden, saa er jo Sandheden den, at saaledes som Positionen var stillet i sin Tid, var den komplet umulig, og det ærede Medlem var simpelt hen nødt til at gøre denne Indrømmelse. Der lod sig jo for øvrigt paa dette Punkt, som det ærede Medlem meget vel ved, sige grumme meget, men jeg ønsker ikke at irritere, allermindst i dette Øjeblik, da vi jo gaa til en Forhandling, som det ærede Medlem nu har udtalt sin Villighed til at føre paa saglig Grund — lad os altsaa haabe det.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) vil lægge Ansvaret paa mig for den Stilling, som Middelstanden vil komme i, dersom Folketingets Toldlov bliver vedtagen. Jeg tror, jeg kan bære dette Ansvar, saa meget mere, som det ærede Medlems egen Partifælle øjeblikkelig rejste sig og erklærede, at det netop var det ærede Medlem for Horsens, der gik imod Middelstandens Interesser i denne Sag. Derfor skal ogsaa jeg fatte mig kort og tør maaske, ogsaa uden at ville irritere, sige, at det ærede Medlem for Horsens atter har forsømt en Lejlighed til at tie stille.

Fraenkel: Dette om Lejlighed til at tie stille er en gammel Mønt, vi saa godt kende fra det ærede Medlem, den begynder snart at blive forslidt og trænger til at komme ind og blive lavet om. Det ærede Medlem paatager sig selvfølgelig Ansvaret i denne Sag som i enhver mulig anden; det er ogsaa billigt, thi det er jo ikke ham, som kommer til at betale det.

Til det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) skal jeg tillade mig at bemærke, at hvis det ærede Medlem ikke kan se, at flere af de Sætsler, som der her er Tale om, at føre igennem, og som der